

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗΣ 372/2013
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΜΗΜΑ Α΄
Συνεδρίαση της 4^{ης} Νοεμβρίου 2013

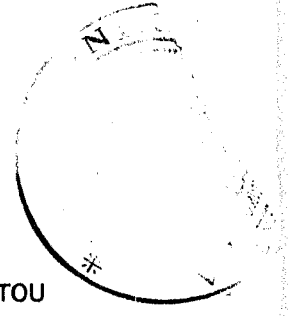
Σύνθεση:

Πρόεδρος : Μιχαήλ Απέσσος, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ..

Μέλη : Ανδρέας Χαρλαύτης, Στυλιανή Χαριτάκη, Ευφροσύνη Μπερνικόλα, Γαρυφαλία Σκιάνη, Αλέξανδρος Ροϊλός, Κυριακή Παρασκευοπούλου, Ελένη Πασαμιχάλη, Χριστίνα Διβάνη, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγητής : Αναστάσιος Μπάνος, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

Αριθμός Ερωτήματος: Το, υπ' αρ. πρωτ. 2/75153/0025/28.9.2013, έγγραφο ερώτημα της 25^{ης} Δ/σης Κίνησης Κεφαλαίου, Εγγυήσεων, Δανείων και Αξιών, της Γενικής Δ/σης Θησαυροφυλακίου και Προϋπολογισμού του Γ.Λ.Κ., που υπογράφεται από την Γεν. Γραμματέα Δημοσιονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών.

Περίληψη Ερωτήματος: Ερωτάται:

α) Αν συνομολογήθηκε εγκύρως σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 1 του ν.2322/1995, όπως η παράγραφος αυτή προστέθηκε με το άρθρο 37 του ν.3458/2006, η εγγύηση του Δημοσίου, κατά το χρονικό διάστημα από 8-5-2006 έως 25-7-2006, παρά το γεγονός ότι στην σχετική διαδικασία δεν συμμετείχε το Συμβούλιο Διαχείρισης και Αξιολόγησης της Εγγυητικής Ευθύνης του Ελληνικού Δημοσίου, και

β) Σε αρνητική απάντηση, αν απαλλάσσεται το Ελληνικό Δημόσιο από την υποχρέωση να ικανοποιήσει τα αιτήματα κατάπτωσης της εγγύησης του Δημοσίου βεβαιώνοντας το σχετικό ποσό στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. και καταβάλλοντας αυτό, στα πιστωτικά ιδρύματα.

A. ΙΣΤΟΡΙΚΟ:

1. Με το υπ' αριθμ. πρωτ.2/75153/0025/28.9.2013 έγγραφό της η ερωτώσα υπηρεσία εκθέτει τα εξής:

α) Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ.1 του άρθρου 1 του Ν.2322/95 (ΦΕΚ Α' 143/12-07-1995), όπως ισχύει, επιτρέπεται στον Υπουργό Οικονομικών να παρέχει με απόφαση του, μετά από σύμφωνη γνώμη τριμελούς Διυπουργικής Επιτροπής, την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου σε πιστωτικά ιδρύματα για την κάλυψη δανείων που αυτά χορηγούν για τη ρύθμιση οφειλών και τη χρηματοδότηση με νέο κεφάλαιο κίνησης σε επαγγελματίες και επιχειρήσεις. Σε εφαρμογή των διατάξεων του Ν.2322/1995 εκδόθηκαν αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών για την παροχή της εγγύησης του Ελληνικού Δημοσίου σε βιώσιμες επιχειρήσεις νομών με χαμηλή οικονομική ανάπτυξη και σοβαρή υποαπασχόληση καθώς και σε επιχειρήσεις που έχουν πληγεί από θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα.

β) Με το άρθρο 37 του ν.3458/2006 προστέθηκε παράγραφος 8 στο άρθρο 1 του ν.2322/1995, με την οποία συστάθηκε στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, το «Συμβούλιο Διαχείρισης και Αξιολόγησης της Εγγυητικής Ευθύνης

του Ελληνικού Δημοσίου» με αρμοδιότητα, μεταξύ άλλων, την εξέταση αιτημάτων των φορέων των υποπεριπτώσεων ββ' και γγ' της περίπτωσης α' της παρ.1 του άρθρου 1 του ν.2322/1995 ή και των πιστωτικών ιδρυμάτων σχετικά με την παροχή της εγγύησης του Δημοσίου. Έναρξη ισχύος των σχετικών διατάξεων ορίστηκε η 8^η-5-2006.

γ) Με την υπ' αριθμ. 2/31241/0004/30.6.2006 (Β' 881/11.7.2206) απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, συγκροτήθηκε το Συμβούλιο και ορίστηκαν τα μέλη και ο Γραμματέας του. Η πρώτη συνεδρίαση του Συμβουλίου πραγματοποιήθηκε την 26^η-7-2006.

δ) Στο πλαίσιο ελέγχου από την ερωτώσα υπηρεσία αιτημάτων πιστωτικών ιδρυμάτων για την κατάπτωση της εγγύησης του Ελληνικού Δημοσίου, διαπιστώθηκε ότι:

αα'. Κατά το χρονικό διάστημα από 8-5-2006 (ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της παρ.8 του άρθρου 1 του ν.2322/1995, όπως προστέθηκε με το άρθρο 37 του ν.3458/2006) μέχρι 11-7-2006 (ημερομηνία δημοσιεύσεως της αποφάσεως συγκροτήσεως του Συμβουλίου Διαχείρισης και Αξιολόγησης της εγγυητικής ευθύνης του Δημοσίου), εκδόθηκαν περίπου 5 εγκρίσεις παροχής της εγγυήσεως με έγγραφα προς τα πιστωτικά ιδρύματα, της 25^{ης} Δ/σης Κίνησης Κεφαλαίων, Εγγυήσεων, Δανείων και Αξιών, ύψους περίπου 6,8 εκατ.€.

ββ'. Κατά το χρονικό διάστημα από 12-7-2006 έως 25-7-2006, εκδόθηκαν 30 εγκρίσεις με έγγραφα προς τα πιστωτικά ιδρύματα της ίδιας Δ/σης, ύψους 44 εκατ.€.

ε) Μεταγενεστέρως, κάποιες από τις επιχειρήσεις υπέρ των οποίων χορηγήθηκαν, κατά τα ανωτέρω, οι εγγυήσεις, υπέβαλαν αιτήματα τροποποίησης των αρχικών όρων της έγκρισης ή και υπαγωγής τους σε μεταγενέστερο καθεστώς εγγυήσεως. Τα αιτήματα αυτά εξετάστηκαν και αξιολογήθηκαν από το Συμβούλιο.

2. Εν όψει του ανωτέρω πραγματικού υποβλήθηκε το εξεταζόμενο ερώτημα.

B. ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΕΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝΕΥΟΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

1. Στα άρθρα 847, 848 και 849 Α.Κ. ορίζονται τα εξής:

«Άρθρο 847-Έννοια. Με τη σύμβαση της εγγύησης ο εγγυητής αναλαμβάνει απέναντι στο δανειστή την ευθύνη ότι θα καταβληθεί η οφειλή.

Άρθρο 848. Εγγύηση μπορεί να δοθεί και για οφειλή μελλοντική ή υπό αίρεση.

Άρθρο 849.-Σύσταση. Η εγγύηση είναι άκυρη, αν δεν δηλωθεί εγγράφως. Η έλλειψη του εγγράφου καλύπτεται εφ' όσον ο εγγυητής εκπλήρωσε την οφειλή».

2. Με το άρθρο 1 του ν.2322/1995 (Α' 143), ορίζεται ότι:

« Άρθρο 1

1. Επιτρέπεται στον Υπουργό Οικονομικών να παρέχει με απόφασή του, που εκδίδεται μετά από σύμφωνη γνώμη τριμελούς Διυπουργικής Επιτροπής που συνιστάται με τις διατάξεις του άρθρου 5 του παρόντος νόμου, την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου σε ημεδαπές ή αλλοδαπές τράπεζες, ημεδαπούς ή αλλοδαπούς χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς ή οίκους, ημεδαπούς ή αλλοδαπούς τεχνικούς οίκους, ημεδαπές ή αλλοδαπές εταιρίες χρηματοδοτικής μίσθωσης και εταιρίες γενικά, στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, στο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο και Οργανισμούς Δημοσίου Δικαίου, καθώς και σε ξένες Κυβερνήσεις:

α. Για την κάλυψη δανείων, εγγυητικών επιστολών και πιστώσεων που χορηγούν προς:

αα. Ημεδαπά πιστωτικά ιδρύματα, το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, Ν.Π.Δ.Δ., Κρατικά Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου, Δημόσιες Επιχειρήσεις γενικά, Ασφαλιστικούς Οργανισμούς και Ταμεία, Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης και Ανώνυμες Εταιρίες.

ββ. Ομάδες φυσικών προσώπων ή βιώσιμων ιδιωτικών επιχειρήσεων και επαγγελματιών, για την προώθηση τη οικονομικής ανάπτυξης περιοχών στις οποίες το βιοτικό επίπεδο είναι ασυνήθως χαμηλό ή στις οποίες επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση, καθώς και για την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων κλάδων και δραστηριοτήτων.

γγ. Ιδιώτες, επαγγελματίες, επιχειρήσεις και Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου και Ιδιωτικού Δικαίου που έχουν πληγεί από θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα ή σοβαρές οικονομικές διαταραχές προς αποκατάσταση των ζημιών τους και τη συνέχιση της δραστηριότητάς τους».

3. Με το άρθρο 37 του ν.3458/2006 (Α' 94), προστέθηκε στο άρθρο 1 του ν.2322/1995, νέα παράγραφος 8, με την οποία ορίζονται τα εξής:

«8. α. Συνιστάται στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, Συμβούλιο Διαχείρισης και Αξιολόγησης της εγγυητικής ευθύνης του Ελληνικού Δημοσίου, με τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

αα) Εξέταση ανά φορέα των υποπεριπτώσεων ββ' και γγ' της περίπτωσης α', της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του παρόντος υπέρ του οποίου παρέχεται η εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, εάν συντρέχουν οι προϋποθέσεις που τίθενται στην Ανακοίνωση της Επιτροπής για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης Ε.Κ. στις κρατικές ενισχύσεις με τη μορφή εγγυήσεων (2000/C71/07).

ββ) Αξιολόγηση της βιωσιμότητας των φορέων των υποπεριπτώσεων ββ' και γγ' της περίπτωσης α', της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του παρόντος και να εγκρίνει συγκεκριμένα οικονομικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν ανά φορέα, προκειμένου να παρασχεθεί και να ισχύσει η εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου με γνώμονα πάντα τη διασφάλιση της βιωσιμότητας του φορέα.

γγ) Εισήγηση προς τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών μέτρων για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Ελληνικού Δημοσίου που προκύπτουν από την εγγυητική του ευθύνη και ειδικότερα τη θέση της εταιρείας σε καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης ή την υπαγωγή της στις διατάξεις των άρθρων 44, 45, 46 ή 46α του ν. 1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α΄).

δδ) Εξέταση αιτημάτων των φορέων ή και των πιστωτικών ιδρυμάτων, σχετικά με τις προαναφερόμενες αρμοδιότητές του.

εε) Εκπόνηση μελετών για περιοχές, κλάδους και δραστηριότητες και εισήγηση στην υποεπιτροπή του άρθρου 6 του παρόντος νόμου των όρων και των προϋποθέσεων παροχής της εγγύησης του Ελληνικού Δημοσίου, κατά περίπτωση.

β. Το Συμβούλιο είναι ενδεκαμελές και απαρτίζεται από:

- τον Προϊστάμενο της 25ης Διεύθυνσης Κίνησης Κεφαλαίων, Εγγυήσεων Δανείων και Αξιών, ως Πρόεδρο,

- τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Πιστωτικών και Δημοσιονομικών Υποθέσεων της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομίας κα Οικονομικών,

- τον Προϊστάμενο του Δ΄ Τμήματος της 25ης Διεύθυνσης Κίνησης Κεφαλαίων, Εγγυήσεων Δανείων και Αξιών του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους,

- έναν υπάλληλο με βαθμό Α΄ της Διεύθυνσης Ευρωπαϊκής Ένωσης της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών,

- έναν υπάλληλο με βαθμό Α΄ του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους,

- έναν υπάλληλο της Γενικής Διεύθυνσης Ιδιωτικών Επενδύσεων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών,

- έναν εκπρόσωπο της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων Ελλάδος,

- έναν εκπρόσωπο του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών,

- έναν εκπρόσωπο του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος,

- ένα εξειδικευμένο στέλεχος σε θέματα διαχείρισης επιχειρηματικών κρίσεων και αναδιάρθρωσης υποχρεώσεων και

- ένα εξειδικευμένο στέλεχος σε θέματα Ιδιωτικών Επενδύσεων και εκσυγχρονισμού επιχειρηματικών μονάδων, ως μέλη.

Το Συμβούλιο συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών. Με την ίδια απόφαση ορίζεται Γραμματέας του Συμβουλίου, υπάλληλος της 25ης Διεύθυνσης Κίνησης Κεφαλαίων, Εγγυήσεων Δανείων και Αξιών.

Στις Συνεδριάσεις του Συμβουλίου δύνανται να παρίστανται κατά περίπτωση και χωρίς δικαίωμα ψήφου, οι εκπρόσωποι των κλάδων ή των φορέων των οποίων τα θέματα εξετάζονται.

γ. Η αποζημίωση των ιδιωτών που συμμετέχουν στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και η δαπάνη βαρύνει τον εκτός Προϋπολογισμού Λογαριασμό "Γ.Λ.Κ. Δ25 - Κεφάλαιον Ασφαλίσεως Χρηματοδοτήσεων εκ Κεφαλαίων ή Εγγυήσε του Ελληνικού Δημοσίου".

δ. Οι φορείς που αναφέρονται στις υποπεριπτώσεις ββ΄ και γγ΄ της περίπτωσης α΄, της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, των οποίων οι εγγυημένες από το Ελληνικό Δημόσιο οφειλές ανέρχονται σε ποσοστό ίσο ή μεγαλύτερο του 20% των συνολικών υποχρεώσεών τους, είναι δυνατόν να υπαχθούν στις διατάξεις των άρθρων 44, 45, 46 ή 46α του ν. 1892/1990, εφόσον υποβληθεί η σχετική αίτηση προς το αρμόδιο εφετείο με πρωτοβουλία ή με σύμφωνη γνώμη του Ελληνικού Δημοσίου και εκδοθεί απόφαση του εφετείου.

ε. Οι διατάξεις της παρούσης παραγράφου δεν θίγουν τις αρμοδιότητες της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

4. Με το άρθρο 11 του ν.2322/1995, ορίζονται τα εξής:

« Άρθρο 11

1. Το Ελληνικό Δημόσιο, ως εγγυητής, προβαίνει σε εξόφληση των υποχρεώσεών του που απορρέουν από την κατάρπωση των εγγυήσεων που έχει παράσχει μετά από προηγούμενη

βεβαίωση, ως εσόδων του, των σχετικών ποσών στις αρμόδιες Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.) και με βάση τα δικαιολογητικά που καθιστούν δυνατή τη βεβαίωση και την πλήρη υποκατάστασή του στα δικαιώματα του πιστωτικού ιδρύματος ή άλλου φορέα που χορήγησε το δάνειο, την εγγυητική επιστολή ή την πίστωση γενικά, τόσο κατά των πρωτοφειλετών όσο και κατά των εγγυητών και λοιπών συνυπόχρεων.

2. Οι ασφάλειες που χορηγούνται από τους πρωτοφειλέτες, τους εγγυητές και άλλους συνυπόχρεους στο όνομα των πιστωτικών ιδρυμάτων και των λοιπών φορέων για την εξασφάλιση των δανείων, εγγυητικών επιστολών ή πιστώσεων, λειτουργούν υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου από τη βεβαίωση και μόνο ως εσόδων του, των εγγυημένων ανεξόφλητων οφειλών.

3. Οι ασφάλειες αυτές, σε περιπτώσεις βεβαίωσης στις Δ.Ο.Υ. τμήματος των ανεξόφλητων απαιτήσεων των τραπεζών, λειτουργούν υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου αναλογικά κατά τη σχέση του ποσού των βεβαιωμένων οφειλών χωρίς προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής, προς το συνολικό ποσό ανεξόφλητων οφειλών (βεβαιωμένων και μη).

Προς εφαρμογή της διάταξης του προηγούμενου εδαφίου με ενέργειες των Δ.Ο.Υ. η πλήρης υποκατάσταση του Ελληνικού Δημοσίου επέρχεται αφ' ενός αυτοδίκαια από το νόμο για το εγγυημένο τμήμα των οφειλών που βεβαιώνεται στις Δ.Ο.Υ. και αφ' ετέρου με έγγραφη συμβατική εκχώρηση στο Ελληνικό Δημόσιο, από τις τράπεζες, όλων των δικαιωμάτων τους που απορρέουν από τις δανειακές συμβάσεις, με σκοπό την επιδίωξη της είσπραξης αποκλειστικά από τις Δ.Ο.Υ..

Οι Δ.Ο.Υ. που πραγματοποιούν εισπράξεις με χρησιμοποίηση των ασφαλειών των τραπεζών υποχρεούνται να αποδίδουν τα ποσά που αναλογούν στις δανείστριες τράπεζες για το μη εγγυημένο τμήμα των ανεξόφλητων απαιτήσεων τους με βάση τα στοιχεία της βεβαιώσας υπηρεσίας του Γ.Λ.Κ."

4. Αν από υπαιτιότητα του δανειστή ή πιστωτή δεν συνέτρεχαν ή εκ των υστέρων εξέλειπαν οι προϋποθέσεις χορήγησης της εγγύησης, το Δημόσιο ελευθερώνεται και τυχόν εντολές πληρωμής, λόγω κατάπτωσης της εγγύησης, ανακαλούνται και εκπίπτουν από τις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες όπου έχουν βεβαιωθεί τα αντίστοιχα ποσά με μέριμνα της Δ/νσης Κίνησης Κεφαλαίων, Εγγυήσεων, Δανείων και Αξιών (Γ.Λ.Κ.-Δ25).

5. Τα αναγκαία δικαιολογητικά, που καθιστούν δυνατή τη βεβαίωση και την πλήρη υποκατάσταση του Δημοσίου στα δικαιώματα των τραπεζών, ο χρόνος και ο τρόπος βεβαίωσης, οι περιπτώσεις έκπτωσης από την αρμόδια Δ/νση του Υπουργείου Οικονομικών (Γ.Λ.Κ. -Δ25), βεβαιωμένων ήδη οφειλών και κάθε άλλο σχετικό θέμα, καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.».

5. Με το άρθρο 12 του ν. 2322/1995, όπως αυτό ίσχυε πριν την αντικατάστασή του με την παρ.3 του άρθρου 20 του ν.4151/2013 ορίζεται ότι:

«Άρθρο 12.

Οι αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών περί παροχής της εγγύησης του Ελληνικού Δημοσίου δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως»

6. Με το άρθρο 65 του ν. 2362/1995, ορίζονται μεταξύ άλλων τα εξής:

«Άρθρο 65

1. Το Υπουργείο Οικονομικών είναι αποκλειστικά αρμόδιο για την παροχή εγγυήσεων για λογαριασμό του Δημοσίου.....

3. Το Ελληνικό Δημόσιο, ως εγγυητής, προβαίνει σε εξόφληση των υποχρεώσεών του, που απορρέουν από την κατάπτωση της εγγύησής του μετά από προηγούμενη βεβαίωση, ως εσόδων του, των σχετικών ποσών στην αρμόδια Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία (Δ.Ο.Υ.) και με βάση τα δικαιολογητικά που καθιστούν δυνατή τη βεβαίωση και την πλήρη υποκατάσταση

του στα δικαιώματα του δανειστή ή πιστωτή, τόσο κατά του πρωτοφειλέτη όσο και κατά των εγγυητών και λοιπών συνυποχρέων.

4. Εάν η εγγύηση δεν χορηγήθηκε εγκύρως λόγω πταίσματος του δανειστή ή πιστωτή, το Δημόσιο ελευθερώνεται και τυχόν εντολές πληρωμής, λόγω κατάπτωσης της εγγύησης, ανακαλούνται και εκπίπτουν από τις Δημόσιες Οικονομικές υπηρεσίες, όπου έχουν βεβαιωθεί τα αντίστοιχα ποσά, με μέριμνα της αρμόδιας Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

5. Τα αναγκαία δικαιολογητικά, που καθιστούν δυνατή τη βεβαίωση και την πλήρη υποκατάσταση του Δημοσίου στα δικαιώματα του δανειστή ή πιστωτή, ο χρόνος και ο τρόπος βεβαίωσης, οι περιπτώσεις έκπτωσης από την αρμόδια Διεύθυνση του υπουργείου Οικονομικών βεβαιωμένων ήδη οφειλών και κάθε άλλο σχετικό θέμα, καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών...».

7. Περαιτέρω, με την υπ' αριθμ. 2/478/0025/4.1.2006 απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών (Β' 16) που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της παρ.5 του άρθρου 11 του ν.2322/1995, καθορίστηκε η διαδικασία βεβαίωσης και διαγραφής δανείων εγγυημένων από το Ελληνικό Δημόσιο καθώς και τα απαιτούμενα στοιχεία του φακέλου που υποβάλλονται στην αρμόδια 25^η Δ/νση του Γ.Λ.Κ., από τα πιστωτικά ιδρύματα.

Ειδικότερα, μεταξύ άλλων, ορίζονται από την ως άνω απόφαση τα εξής:

«Α. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΓΡΑΦΗΣ ΟΦΕΙΛΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ ΕΓΓΥΗΜΕΝΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟ.

1. Ο πλήρης φάκελος με τα δικαιολογητικά, όπως περιγράφονται παρακάτω αποστέλλεται από τα πιστωτικά ιδρύματα στην 25η Διεύθυνση του Υπουργείου Οικονομίας & Οικονομικών εις διπλούν.

2. Η 25η Διεύθυνση μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα διενεργεί έλεγχο δικαιολογητικών και τήρησης των όρων της απόφασης με βάση την οποία παρασχέθηκε η εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου. Στη συνέχεια αποστέλλει έναν πλήρη φάκελο με τον οικείο χρηματικό κατάλογο και τις τριπλότυπες περιληπτικές καταστάσεις βεβαίωσης στην αρμόδια Δ.Ο.Υ., η οποία προβαίνει εντός προθεσμίας ενός μηνός στην εν στενή έννοια βεβαίωση υπέρ του Δημοσίου του ποσού αυτού για το οποίο έχει εγγυηθεί το Ελληνικό Δημόσιο, στο λογαριασμό "Κεφάλαιο Ασφαλίσεως Χρηματοδοτήσεων εκ Κεφαλαίων ή εγγυήσει του Ελληνικού Δημοσίου" και σε βάρος των υποχρέων φυσικών ή νομικών προσώπων και αποστέλλει άμεσα στην 25η Δ/νση το αντίγραφο της περιληπτικής κατάστασης βεβαίωσης.

3. Η 25η Διεύθυνση ακολούθως προβαίνει στην πληρωμή της βεβαιωμένης εγγυημένης οφειλής, μέσω του Ειδικού Λογαριασμού GR130100023000000002340396 "Γ.Λ.Κ. Δ25 - Κεφάλαιον Ασφαλίσεως Χρηματοδοτήσεων εκ Κεφαλαίων ή Εγγυήσει του Ελληνικού Δημοσίου.

4. Σε περίπτωση που η Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία κρίνει, ότι δεν της εστάλησαν επαρκή δικαιολογητικά για τη βεβαίωση του συνόλου του ποσού υποχρεούται να ζητήσει συμπληρωματικά στοιχεία από τη δανειστρία Τράπεζα ή τη βεβαιούσα Αρχή.

5. Οι Δ.Ο.Υ. υποχρεούνται αμέσως μετά τη βεβαίωση των ως άνω οφειλών να προβαίνουν σε όλες τις προβλεπόμενες από τον Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (Κ.Ε.Δ.Ε.) και λοιπών διατάξεων ενέργειες για τη διασφάλιση και είσπραξη των απαιτήσεων αυτών, καθώς και την πλήρη υποκατάσταση των δικαιωμάτων του Δημοσίου στις εμπράγματα και ενοχικές ασφάλειες.

6. Στις περιπτώσεις που έστω και εκ των υστέρων κριθεί, ότι, συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 4, του άρθρου 11, του ν. 2322/1995, δηλαδή διαπιστωθεί, ότι από υπαιτιότητα του δανειστή ή του πιστωτή δεν συνέτρεχαν ή εκ των υστέρων εξέλιπαν οι προϋποθέσεις χορήγησης της εγγύησης, το Δημόσιο ελευθερώνεται και η 25η Διεύθυνση, ανακαλεί την εγγύηση του Ελληνικού δημοσίου, προβαίνει στη σύνταξη ΑΦΕΚ για την διαγραφή της βεβαιωμένης απαίτησης και τυχόν εντολές πληρωμής, λόγω κατάπτωσης της εγγύησης, ανακαλούνται. Η πράξη της ανάκλησης κοινοποιείται και στον πρωτοφειλέτη.

7. Η ίδια διαδικασία απαιτείται και σε περίπτωση μερικής ανάκλησης ήδη βεβαιωμένης απαίτησης.

8. Η Δ/ση 25η δύναται να αξιοποιεί τη δυνατότητα που της παρέχεται από το άρθρο 9 του ν. 2322/1995 για τη διενέργεια ελέγχων από την Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία υποχρεούται να την ενημερώνει για τις εκάστοτε παραβάσεις των δανειστριών τραπεζών και των δανειοληπτών που αφορούν δάνεια που χορηγήθηκαν με την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου.....”.

Γ. ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ.

1. Στο άρθρο 1 παρ.1, περίπτωση α', του ν.2322/1995 διακρίνονται τρεις υποπεριπτώσεις παροχής της εγγυήσεως του Δημοσίου έναντι ημεδαπών ή αλλοδαπών πιστωτικών ιδρυμάτων, προκειμένου περί δανείων, εγγυητικών επιστολών και πιστώσεων που χορηγούν αυτά, και σχηματικά, μία υποπερίπτωση ατομικών (μεμονωμένων) εγγυήσεων και δύο υποπεριπτώσεις εγγυήσεων υπέρ εντασσομένων σε πρόγραμμα κρατικών εγγυήσεων ως εξής:

αα) υπέρ ημεδαπών πιστωτικών ιδρυμάτων Δημοσίων Επιχειρήσεων και Κρατικών ν.π.ι.δ., Ασφαλιστικών Οργανισμών και Ταμείων, Ο.Τ.Α. και ανωνύμων εταιρειών, χωρίς για την εγγύηση της υποπερίπτωσης αυτής να τίθεται στο νόμο, κάποια ιδιαίτερη προϋπόθεση.

ββ) υπέρ φυσικών προσώπων ή ιδιωτικών επιχειρήσεων και επαγγελματιών, υπό την προϋπόθεση:

i) ότι οι ιδιωτικές επιχειρήσεις είναι βιώσιμες, οι περιοχές στις οποίες αφορά η εγγύηση εμφανίζουν ασυνήθιστα χαμηλό βιοτικό επίπεδο ή στις οποίες παρατηρείται σοβαρή υποαπασχόληση και με σκοπό την προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης της συγκεκριμένης περιοχής, ή

ii) προκειμένου να προωθηθεί η ανάπτυξη ορισμένων κλάδων και δραστηριοτήτων, και

γγ) υπέρ ιδιωτών, επαγγελματιών, επιχειρήσεων, ν.π.δ.δ. και ν.π.ι.δ., υπό την προϋπόθεση ότι έχουν πληγεί από θεομηνίες ή άλλο έκτακτο γεγονός ή από

σοβαρή οικονομική διαταραχή, και με σκοπό την αποκατάσταση των ζημιών και συνέχιση της δραστηριότητάς τους.

2. Σύμφωνα με τις διατάξεις 847, 848 και 849 Α.Κ.:

α) Η εγγύηση είναι σύμβαση με την οποία τρίτος (εγγυητής) αναλαμβάνει την υποχρέωση έναντι του δανειστή, ότι θα εκπληρώσει την παροχή του πρωτοφειλέτη, αν δεν το κάνει ο τελευταίος. Η εγγύηση είναι σύμβαση, συναινετική, αφηρημένη (υπό την έννοια ότι δεν εξαρτάται από την εσωτερική σχέση εγγυητή-οφειλέτη) και ετεροβαρής. Από τον συναινετικό χαρακτήρα της συμβάσεως, προκύπτει ότι μόνη η δήλωση του εγγυητή ότι εγγυάται το χρέος και η υπογραφή εκ μέρους του, του σχετικού εγγράφου, δεν υποχρεώνει τον εγγυητή, εφ' όσον η δήλωσή του αυτή, δεν γίνει αποδεκτή από το δανειστή, ρητώς ή σιωπηρώς. (Βλ.Καυκάς: Ένοχ. Δίκαιο, τομ.ΙΙ, εκδ.1949 σελ.273 παρ.2,α,Γεωργ. Σταθ. υπό άρθρ.847Α.Κ. Παρ.ΙΙ,15)

Η σύμβαση συντελείται σύμφωνα με τα άρθρα 192 επόμενα του Α.Κ. Κατ' άποψη της θεωρίας, αποδοχή αποτελεί και η άσκηση αγωγής από τον δανειστή κατά του εγγυητού.(Βλ. Γ. Βάλληνδα άρθρο 847).

β) Δεδομένου ότι η εγγύηση είναι δυνατόν να δοθεί και για μέλλουσα απαίτηση (με σκοπό να διευκολύνει τον οφειλέτη να επιτύχει συγκεκριμένη πίστωση), είναι δυνατόν ο εγγυητής, κατά την δήλωση της εγγυήσεως, να μην αναφέρει ατομικώς τον δανειστή προς τον οποίο παρέχει την εγγυήσή του (τον οποίον άλλωστε ενδέχεται να μην γνωρίζει κατά το χρόνο της υπογραφής της δηλώσεώς του). Είναι επιτρεπτή δηλαδή η παροχή εγγυήσεως «εν λευκώ», αρκεί να γίνει αποδεκτή από το δανειστή και οι ελλείψεις της να συμπληρώνονται σύμφωνα με τη θέληση του εγγυητή. (Βλ. Γεωργ. Σταθ.: υπό άρθρο 847 Α.Κ., παρ.VI13, Γεωργιάδης: «Η εξασφάλιση των πιστώσεων», εκδ.2η, σελ.31).

γ) Στη δήλωση του εγγυητή δεν χρειάζεται να αναφέρεται το ποσό για το οποίο δίνεται η εγγύηση, αφού αν δεν αναφέρεται καθόλου ποσό, ο εγγυητής θα ευθύνεται για ό,τι και ο πρωτοφειλέτης.

δ) Η εγγύηση καταρτίζεται μεταξύ εγγυητή και δανειστή, χωρίς σύμπραξη ή συναίνεση του (πρωτ)οφειλέτη, ο οποίος, μπορεί να μην θέλει ή να μην ξέρει καν, ότι κάποιος εγγυάται για την οφειλή του.

ε) η δήλωση εγγυήσεως, πρέπει να ερμηνεύεται στενά και υπέρ του εγγυητού.

3. Εντός του ανωτέρω, γενικωτέρου, θεσμικού πλαισίου του Α.Κ., εντάσσονται οι ειδικότερες διατάξεις του ν.2322/1995, με τις οποίες επιδιώχθηκε, όπως προεκτέθηκε, αφ' ενός μεν ο περιορισμός της δικαιπρακτικής ελευθερίας του Δημοσίου να παράσχει την εγγύησή του, απαριθμουμένων περιοριστικά των περιπτώσεων κατά τις οποίες επιτρέπεται τέτοια παροχή, αφετέρου δε, για λόγους δημοσιονομικής ασφάλειας και σαφήνειας, η συστηματοποίηση των θεμάτων που αφορούν την παροχή εγγυήσεως του Δημοσίου και την εκπλήρωση της, εξ αυτής, ευθύνης του.

Σύμφωνα με τις προεκτεθείσες διατάξεις του ν.2322/1995, η «απόφαση» του Υπουργού Οικονομικών, που προβλέπεται στο άρθρο 1 του ν.2322/1995 και της οποίας επιβάλλεται, ως συστατικός τύπος, η δημοσίευσή της στην ΕτΚ από το άρθρο 12, συνιστά την «δήλωση» του εγγυητή Δημοσίου, προκειμένου να καταρτιστεί η σύμβαση εγγυήσεως κατά τα ανωτέρω, και σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Α.Κ., εκτεθέντα.

4. Όπως έγινε δεκτό με την **Γν. Ν.Σ.Κ. 18/2013**, η δήλωση περί παροχής εγγυήσεως του Ελληνικού Δημοσίου στις υποπεριπτώσεις ββ' και γγ' της περίπτωσης α' της παρ.1, άρθρ.1 του ν.2322/1995, νομίμως εκδίδεται και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι υπέρ των η εγγύηση-οφειλέτες προσδιορίζονται όχι ατομικά, αλλά σύμφωνα με γενικά χαρακτηριστικά εντός των προβλέψεων των σχετικών υποπεριπτώσεων. Οι δε ειδικότερες ρυθμίσεις, οι οποίες περιλαμβάνονται στην απόφαση του Υπουργού Οικονομικών με την οποία «δηλώνεται» η παροχή εγγυήσεως, και με τις οποίες διαπιστώνεται ανά συγκεκριμένο υπέρ ου η εγγύηση-οφειλέτη, η συνδρομή των προϋποθέσεων που τάσσει, είτε η υπουργική απόφαση, περί εγγυήσεως, είτε ο ν.2322/1995, (όπως π.χ. η «βιωσιμότητα» της ιδιωτικής επιχείρησης ή η άσκηση από την επιχείρηση δραστηριότητας της οποίας επιδιώκεται η ανάπτυξη ή ο κύκλος εργασιών (τζίρος) ή η επιχειρηματική εξυγίανση μέσω υπαγωγής του οφειλέτη σε συμφωνία πιστωτών), συνιστούν αιρέσεις της δηλώσεως του Δημοσίου περί εγγυήσεως, ο έλεγχος πληρώσεως των οποίων, παραδεκτώς έχει ανατεθεί από την υπουργική απόφαση με την οποία «δηλώνεται» η παροχή εγγυήσεως

του, είτε στην καθ' ύλη αρμόδια υπηρεσιακή μονάδα του Γ.Λ.Κ. (25^η Δ/νση), είτε, μετά την έναρξη ισχύος του ν.3458/2008, στο Συμβούλιο Διαχείρισης και Αξιολόγησης της εγγυητικής ευθύνης του Δημοσίου, είτε, σε ορισμένες περιπτώσεις κατά το παρελθόν, και στα ίδια τα πιστωτικά ιδρύματα-δανειστές.

5. Περαιτέρω, με την ως άνω διάταξη του άρθρου 37 του ν.3458/2006, καθιερώθηκε ειδική διοικητική διαδικασία, προβλέφθηκε η συγκρότηση ειδικού συλλογικού διοικητικού οργάνου (του Συμβουλίου Διαχείρισης και Αξιολόγησης της εγγυητικής ευθύνης του Δημοσίου) και ανατέθηκαν συγκεκριμένες αρμοδιότητες στο εν λόγω όργανο, προκειμένου να διαπιστώνονται από αυτό αντί από την μέχρι τότε αρμόδια 25^η Δ/νση του Γ.Λ.Κ., η συνδρομή ορισμένων προϋποθέσεων ή η πλήρωση συγκεκριμένων όρων, υπό την αίρεση συνδρομής ή πλήρωσης των οποίων, τελούσε η παρασχεθείσα εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου.

Σύμφωνα με την διαδικασία αυτή:

α) Η αίτηση του φορέα έπρεπε από 8.5.2006 και εφεξής να εισάγεται προς το συσταθέν Συμβούλιο Διαχείρισης και Αξιολόγησης της εγγυητικής ευθύνης του Δημοσίου.

β) Το Συμβούλιο έπρεπε να εξετάζει την αίτηση, να προβαίνει σε έλεγχο των προϋποθέσεων και όρων που ετίθεντο, κατά περίπτωση, από την Υπουργική απόφαση περί παροχής της εγγυήσεως, να αξιολογεί την βιωσιμότητα του φορέα, και, ενδεχομένως, να εγκρίνει συγκεκριμένα οικονομικά μέτρα που θα έπρεπε να ληφθούν από τον φορέα, προκειμένου, με γνώμονα τη διασφάλιση της βιωσιμότητάς του, να ισχύει η εγγύηση του Δημοσίου.

γ) Η εγκριτική ή απορριπτική «πράξη» του Συμβουλίου, έπρεπε να διαβιβάζεται στον αιτούντα οφειλέτη και να κοινοποιείται ή να γνωστοποιείται στον δανειστή-πιστωτικό ίδρυμα, είτε με πράξη του ίδιου του Συμβουλίου, είτε με έγγραφο της 25^{ης} Δ/νσης του Γ.Λ.Κ.

6. Κατά την άποψη της πλειοψηφίας των μελών του Τμήματος που σχηματίστηκε από τις ψήφους του Προέδρου του Τμήματος Μιχαήλ Απέσσου, Αντιπροέδρου του Ν.Σ.Κ. και των Νομικών Συμβούλων του Κράτους, Ανδρέα Χαρλαύτη, Στυλιανής Χαριτάκη, Ευφροσύνης Μπερνικόλα, Γαρυφαλιάς Σκιάνη, Κυριακής Παρασκευοπούλου και Ελένης Πασαμιχάλη (ψήφοι -7-), προς την

οποία συντάχθηκε και ο Εισηγητής Αναστάσιος Μπάνος, Πρόεδρος του Ν.Σ.Κ., ο έλεγχος συνδρομής των προϋποθέσεων και της πλήρωσης των όρων της εγγυήσεως του Δημοσίου, διενεργήθηκε, μετά την έναρξη ισχύος του ν.3458/2006, ήτοι μετά την 8.5.2006, από την 25^η Δ/ση του Γ.Λ.Κ., σύμφωνα με την προϊσχύουσα διαδικασία, αντί από το συσταθέν με το άρθρο 37 του ν.3458/2006, Συμβούλιο Διαχείρισης και Αξιολόγησης της εγγυητικής ευθύνης του Δημοσίου, κατά παράβαση των ως άνω διατάξεων του άρθρου 37 του ν.3458/2006. Ωστόσο στην παραβίαση της διαδικασίας που προεκτέθηκε, δεν προκύπτει από το δοθέν ιστορικό ότι συμμετείχε με πράξη του ο δανειστής ή η πιστώτρια τράπεζα. Άλλωστε η, θεσπισθείσα με το άρθρο 37 του ν.3458/2006, διαδικασία απευθύνεται και αφορά αποκλειστικώς τη Διοίκηση και δεν προβλέπεται σε κανένα στάδιό της η συμμετοχή του δανειστή ή του πιστωτή, ώστε, εξ αντικειμένου, η τήρηση της διαδικασίας ή η μη τήρησης της, να αποτελεί ζήτημα αναγόμενο αποκλειστικώς στον χώρο ευθύνης της Διοικήσεως.

Περαιτέρω δε, όπως συνάγεται ευθέως από τις διατάξεις της παρ.4 του άρθρου 12 του ν.2322/1995 και τις, σχεδόν ταυτόσημες, διατάξεις της παρ.4 του άρθρου 65 του ν.2362/1995, η δυνατότητα του Δημοσίου να ελευθερωθεί από την εγγύηση που χορήγησε, είναι περιορισμένη και επιτρέπεται μόνον στις περιπτώσεις που από υπαιτιότητα (αμέλεια ή δόλο) του δανειστή ή πιστωτή:

αα) είτε δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις χορήγησης της εγγύησης, είτε
ββ) εξέλιπαν εκ των υστέρων οι προϋποθέσεις χορήγησής της (§4 άρθρου 11, ν.2322/1995), είτε όταν η εγγύηση δεν χορηγήθηκε εγκύτως για οποιονδήποτε λόγο, υπό την προϋπόθεση όμως και πάλι ότι η ακυρότητα οφείλεται σε πταίσμα του δανειστή ή πιστωτή (§4 άρθρου 65, ν.2362/1995).

Με τις ως άνω διατάξεις, (της παρ.4 του άρθρου 11 του ν.2322/1995 και της παρ.4 του άρθρου 65 του ν.2362/1995), εισάγεται περιορισμός στην ευχέρεια του Δημοσίου να αποστεί από τις εκ της εγγυήσεως υποχρεώσεις του. Ο περιορισμός είναι δικαιολογημένος κατ' αρχήν από την φύση και την οικονομική σημασία της εγγυήσεως. Πράγματι η παροχή πίστης (ή πίστωσης) αποτελεί βασική παράμετρο της σύγχρονης συναλλακτικής οικονομίας και χωρίς αυτή θα ήταν αδύνατη η πραγμάτωση επενδυτικών και παραγωγικών

προγραμμάτων. Η παροχή πίστωσης με τη μορφή της ανάληψης εγγυήσεων ειδικότερα, έχει το χαρακτηριστικό ότι συντελεί στο να παρουσιάζεται ο πιστούχος (υπέρ ου η εγγύηση) ως φερέγγυος στην αγορά, αυξάνοντας με τον τρόπο αυτό την πιστοληπτική ικανότητά του, και στην εντύπωση αυτή για την πιστοληπτική ικανότητα του οφειλέτη στηρίζεται, σε μεγάλο βαθμό, ο δανειστής ή πιστωτής προκειμένου να χορηγήσει το δάνειο ή την πίστωση. Η οικονομική σημασία και λειτουργικότητα της εγγυήσεως διασφαλίζονται από το ισχύον δίκαιο, ιδίως με τις διατάξεις που θεσπίζουν τον αφηρημένο χαρακτήρα της συμβάσεως εγγυήσεως με την έννοια ότι η αιτία της, δηλαδή η δικαιολογία της υπόσχεσης του εγγυητή προς τον δανειστή δεν βρίσκεται στη σχέση μεταξύ δανειστή και εγγυητή αλλά στην εσωτερική σχέση που συνδέει τον εγγυητή με τον οφειλέτη (σχέση κάλυψης) και η οποία δεν ασκεί οποιαδήποτε επιρροή στο κύρος της συμβάσεως εγγυήσεως. Συνέπεια του αφηρημένου χαρακτήρα της εγγυήσεως είναι ότι ο εγγυητής δεν μπορεί να αντλήσει ενστάσεις απέναντι στο δανειστή από τη νομική σχέση του με τον οφειλέτη, όπως π.χ. να αρνηθεί την εκπλήρωση της υποχρέωσής του επειδή είναι άκυρη η σύμβαση που τον συνδέει με τον οφειλέτη (βλ.Α.Γεωργιάδης: Η εξασφάλιση των πιστώσεων, εκδ.2^η,σελ.20-21).

Κατά μείζονα λόγο ο εγγυητής, και στη προκειμένη περίπτωση το Δημόσιο, δεν μπορεί να αντλήσει ενστάσεις από την παραβίαση, εκ μέρους των δικών του οργάνων και μόνον, διαδικασίας που έχει θεσπισθεί για τον έλεγχο πληρώσεως όρων και προϋποθέσεων που το Δημόσιο έχει θέσει στη δήλωσή του περί εγγυήσεως, όρων και προϋποθέσεων που αφορούν τη σχέση του Δημοσίου με τον οφειλέτη υπέρ ου η εγγύηση και όχι την σχέση του Δημοσίου ως εγγυητή με τον δανειστή-πιστωτικό ίδρυμα.

7. Κατά την ειδικότερη δε αιτιολογία των Νομικών Συμβούλων Κυριακής Παρασκευοπούλου και Ελένης Πασαμιχάλη, ο έλεγχος συνδρομής των προϋποθέσεων και της πλήρωσης των όρων της εγγυήσεως του Δημοσίου, ώφειλε να πραγματοποιηθεί από το Συμβούλιο Διαχείρισης και Αξιολόγησης της εγγυητικής ευθύνης του Δημοσίου, μετά την δημοσίευση του νόμου 3458/2006, την 8-5-2006 πολύ δε περισσότερο μετά την συγκρότησή του ανωτέρω Συμβουλίου, η οποία εχώρησε άμεσα την 17-6-2006, και όχι

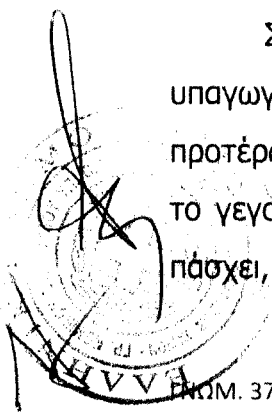
σύμφωνα με την προϊσχύουσα του ανωτέρω νόμου διαδικασία, κατά παράβαση των ως άνω διατάξεων. Πάντως, σε κάθε περίπτωση, η διοίκηση, ασκώντας την διακριτική της ευχέρεια για την ανάκληση διοικητικών πράξεων, στις οποίες εμφιλοχώρησε παράβαση νόμου μπορεί να σταθμίσει, την πραγματική κατάσταση που δημιουργήθηκε υπέρ τρίτων, που δεν συμμετείχαν με οιονδήποτε τρόπο στην διαδικασία, σε συνάρτηση με τον χρόνο και την ενδιάθετη στάση (καλή πίστη) αυτών ως προς τον μη νόμιμο χαρακτήρα της πράξεως.

8. Κατά την άποψη της μειοψηφίας που σχηματίστηκε από τις ψήφους των Νομικών Συμβούλων του Κράτους, Αλεξάνδρου Ροϊλού και Χριστίνας Διβάνη (ψήφοι -2-):

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 (παρ. 4) του ν. 2322/1995 και τις σχεδόν ταυτόσημες του άρθρου 65 (παρ. 4) του ν. 2362/1995, η δυνατότητα του Δημοσίου να ανακαλέσει την δήλωσή του με την οποία χορηγεί την εγγύησή του (απευθυντέα προς τον δανειστή ή πιστωτή) επιτρέπεται σε περίπτωση που από υπαιτιότητα (δόλο ή αμέλεια) του δανειστή ή πιστωτή δεν συνέτρεχαν, ή, εκ των υστέρων, εξέλιπαν οι προϋποθέσεις χορήγησης της εγγύησης.

Κατά τις διατάξεις του ΑΚ περί εγγύησης (άρθρα 847 επ.) που εφαρμόζονται συμπληρωματικώς μεταξύ του εγγυητή και του δανειστή δημιουργείται «κοινωνία συμφερόντων», η οποία διέπεται από τις αρχές της καλής πίστης και των χρηστών συναλλακτικών ηθών. Παρέπεται ότι η δυνατότητα ελευθέρωσης του εγγυητή για υπαιτιότητα του δανειστή θα πρέπει να σταθμίζεται προσεκτικά και να αξιολογείται από το σύνολο των πραγματικών περιστατικών της κάθε σύμβασης εγγύησης του Δημοσίου (δηλ. αναφορά στο είδος του δανείου και υπαγωγή στο άρθρο 1 του ν. 2322/1995, χρονική διάρκεια, κρατική ενίσχυση κ.λπ.).

Στην προκειμένη περίπτωση με βάση το διδόμενο πραγματικό και την υπαγωγή του στα ανωτέρω διαλαμβανόμενα δεν δύναται ασφαλώς, εκ των προτέρων, κατά τρόπο γενικό να αποκλείεται υπαιτιότητα του δανειοδότη για το γεγονός ότι η απευθυντέα προς αυτόν δήλωση εγγύησης του Δημοσίου πάσχει, καθόσον αντίκειται στις διατάξεις του άρθρου 37 του ν. 3458/2006

(έλλειψη γνωμοδότησης του Συμβουλίου Διαχείρισης και Αξιολόγησης της Εγγυητικής Ευθύνης του Δημοσίου) ενόψει μάλιστα του ότι από το πραγματικό της υπόθεσης δεν μνημονεύονται τα είδη των δανείων, ο χρόνος και η διάρκεια των, εάν αφορούν σε ρύθμιση παλαιότερων οφειλών – ωφελούμενος σ' αυτήν την περίπτωση ο δανειοδότης, κρατική ενίσχυση υπό μορφή δανείου κ.λπ.

Κατά την άποψη της μειοψηφίας ασκεί ουσιώδη επιρροή το ότι δεν γνωμοδότησε το κατά χρόνο αρμόδιο Συμβούλιο Διαχείρισης και Αξιολόγησης της Εγγυητικής Ευθύνης του Δημοσίου, το οποίο ειρήσθω ότι, μεταξύ των άλλων, εξετάζει τη συνδρομή των προϋποθέσεων και την πλήρωση των όρων της εγγύησης του Δημοσίου καθώς και την πλήρωση των προϋποθέσεων της Ανακοίνωσης της Επιτροπής για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης ΕΚ, γεγονός που όφειλε να γνωρίζει ο ωφελούμενος δανειοδότης και να μην αποδεχθεί στα πλαίσια του άρθρου 847 ΑΚ, την δήλωση εγγύησης του Δημοσίου, με αποτέλεσμα να μην είναι νόμιμη η ικανοποίηση των αιτημάτων περί κατάπτωσης των εγγυήσεων του Δημοσίου.-

Δ. Εν όψει των ανωτέρω επί του υποβληθέντος ερωτήματος το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Α'), γνωμοδότησε κατά πλειοψηφία ως εξής: Η παραβίαση των διατάξεων της παρ.8 του άρθρου 1 του ν.2322/1995, όπως η παράγραφος αυτή προστέθηκε με το άρθρο 37 του ν.3458/2006, δεν προκύπτει σύμφωνα με το δοθέν ιστορικό ότι οφείλεται σε υπαιτιότητα του δανειστή ή της πιστώτριας Τράπεζας και συνεπώς το Ελληνικό Δημόσιο δεν απαλλάσσεται εκ μόνου του λόγου αυτού από την υποχρέωσή του να ικανοποιήσει τα αιτήματα κατάπτωσης της εγγυήσεως του Δημοσίου, βεβαιώνοντας τα σχετικά ποσά στις αρμόδιες Δ.Ο.Υ. και καταβάλλοντας αυτά στα οικεία πιστωτικά ιδρύματα.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Αθήνα, 11-11-2013
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΑΠΕΣΣΟΣ
Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΑΝΟΣ
Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.